

hos Udvalgets øvrige Medlemmer. — Jeg maa maafte gaa tilbage til § 7 i Folkethingets Forslag, idet jeg ser, at jeg har forbigaaet det Vædringsforslag, der til denne Paragraf er stillet af den ærede Krigsminister og tiltraadt af Udvalgets Flertal, og som gaar ud paa, at der skulde tilføjes Paragrafen, at det indkaldte Mandskab lige strax efter Indkaldelsen aflægger Trofatsbeden. Vi tro, at en saadan Edsafleggelse, som finder Sted ellers i alle andre Hære og er traditionel her, ogsaa bør findes i denne Hærløve, og det saa meget mere, som den Afstæffelse af Jæneeden, Trofatsbeden, som fandt Sted for Hærens Vedkommende i 1867, aldrig har fundet Sted for Søværnets Vedkommende, hvor Mandskabet bestandig ved Indkaldelsen ligesom hidtil aflægger Trofatsbeden. — Den næste Paragraf, vi komme til, er § 13 i Folkethingets forslag, som handler om de gjentagne Indkaldelser. Saaledes som Paragrafen er affattet i Folkethingets forslaget, er det umuligt for Flertallet at kunne gaa ind paa den eller tilraade Landstinget at vedtage den. Vi foreslaa at gaa til en Nedsættelse fra 3 Indkaldelser for Fodfolkets Vedkommende til 2 og samtidig dermed, at Varigheden af Gjenindkaldelserne skal nedsættes fra 120 til 60 Dage. Det er vistnok for Fodfolkets Vedkommende en saa stor Indrømmelse, som der kan gøres, og den er ganske betydelig lige overfor, hvad der nu er gjældende. For at de ærede Medlemmer kunne faae et Overblik over, hvorledes Indkaldelserne ville stille sig efter de forskjellige Forslag, som dels foreligge her for Thinget idag og dels tidligere have foreligget, skal jeg tillade mig at oplyse Følgende. Hovedforskjellen i Fodfolkets Uddannelse mellem det foreliggende Forslag, saaledes som det er foreslaaet omændret af nærværende Udvalg og Hærløven af 1867, er den, at Indkaldelsernes Antal efter Udvalgets Forslag er indskrænket med 1, og at den almindelige Varighed af Gjenindkaldelserne er indskrænket fra 120 til 60 Dage. Den anden Forskjel er den, at Regimenterne og tilbørlige Brigaderne efter Udvalgets Forslag kunne udrykke med alle deres egne Batailloner til de større Øvelser. Sammenligner man vort Forslag med Regjeringsforslaget af 1879, vil man se, at vi have indskrænket Indkaldelserne fra 2½ til 2 og Varigheden fra 75 Dage til 60 Dage. Følge den høitærede Ministers Forslag vil nemlig Halvdelen af Fodfolkets Mandskab blive indkaldt 2 Gange og Halvdelen 3 Gange, den ene Halvdel vil være inde i 60 Dage og den anden Halvdel i 90 Dage, og det giver saa Middeltallet for Indkaldelser 2½ og for Varigheden 75 Dage. Den anden Fordel, der vindes ved vort Forslag, er den, at den uheldige Forstyrrelse i den femte Maaned af Rekrutuddannelsen undgaas. Naar vi sammenligne det Forslag, der var forelagt for Rigsdagen i Maret 1876, med vort Forslag, saa viser

det sig, at vort Forslag har den Fordel fremfor Forslaget af 1876, at Regimenterne og tilbørlige Brigaderne ville kunne rykke ud med alle deres egne Batailloner til de større Øvelser, og det er væsentlig for at indbekomme den høitærede Krigsminister paa dette Punkt, at Udvalget har sluttet sig til det af et Mindretal i det andet Thing opstillede Forslag, og ikke har optaget det gamle Landstingets forslag. Indkaldelsernes Varighed har man nedfat fra 70 Dage, som var forlangt i 1876, til 60 Dage. Sammenligne vi nu vort Forslag med Folkethingets Forslag af 1880, vil det ses, at Indkaldelserne efter vort Forslag ere udvidede fra 1 til 2 og fra 30 Dage til 60 Dage, og forøvrigt er Systemet afpasset efter de 30 Batailloner og Regimentsformationen. Jeg tror saaledes, at det maa anerkjendes, at det Forslag, som vi have fremsat, yder en betydelig Lettelse for den værnepligtige Befolkning, om skrides til Fodfolket, der jo er den overveiende Masse, og en Lettelse, som jeg tror, at man baade sætter og bør sætte større Pris paa, end om Hæren kræver nogle hundrede Tusinde Kroner aarligt mere end tidligere. For Rytteriets Vedkommende have vi været nødsagede til at foreslaa, at fjerde Mærgang ogsaa indkaldes, idet det ellers vil være umuligt at faae Eskadronerne med den Rekruttilgang, Rytteriet har, bragte op til en saadan Styrke, at tilfredsstillende Øvelser kunne finde Sted. Med Hensyn til Indkaldelserne til Feltartilleriet have vi troet at kunne blive staaende ved, hvad der er vedtaget i det andet Thing, skjøndt det dog er noget tvivlsomt, om man ikke ved at undlade at indkalde en Mærgang mere kommer til at føle Mangelen paa værnepligtige Befalingsmænd, som jo kun kunne indkaldes med de Mærgange, hvortil de høre. Fæstningsartilleriets Gjenindkaldelse foreslaa vi forhøjet fra 20 til 30 Dage. Vi se ingen Grund til, at dette Artilleri skal have en kortere Øvelsetid end de andre Vaaben. — I § 14 i Folkethingets Forslag handles der om, hvilke Afdelinger der skulle tage Del i de større samlede Leir- eller Kantonementsøvelser. Der har Udvalget fundet det rigtigst at slutte sig til Krigsministerens Forslag, og de øvrige Forandringer, der ere foreslaaede i Folkethingets Forslag, ere begrundede i den foreslaaede Forøgelse af Rytterregimenterne. Vi have endelig foreslaaet, at § 17 i Regjerings Forslag, som er udstemt, atter skal indsættes i Loven, hvorved man undgaar hvert Aar at komme til Rigsdagen med disse fjedsommelige Leirlove. — Vi komme dernæst til et andet Afsnit, som handler om Hærens N a m m e r. Bore Grunde til at foreslaa Generalklassen delt i to Klasser, nemlig Generallieutenant og Generalmajor, have vi allerede anført i Betænkningen, og jeg skal ikke opholde Thinget videre hermed. Med Hensyn til N a m m e r n e ved Fodfolket have vi foreslaaet adskillige Forandringer. Først foreslaa vi, at der skal op-